

49
11 23
L T

ТРИДЕСЕТ И ОСМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ И
ЗАКОНОДАТЕЛСТВО СРЕЩУ КОРУПЦИЯТА

С Т А Н О В И Щ Е

на Комисията по правни въпроси и
законодателство срещу корупцията

ОТНОСНО: Определението на Конституционния съд от 30.04.1999 г., получено на 30.04.1999 г. с приложено искането на група народни представители, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. № 6/99 г., относно Споразумението между Република България и Организацията на Северноатлантическия договор за транзитно преминаване през въздушното пространство на Република България на въздухоплавателни средства на НАТО в рамките на операцията "Съюзна сила".

На извънредно заседание, проведено на 1.05.1999 г., Комисията по правни въпроси и законодателство срещу корупцията обсъди

Определението на Конституционния съд от 30.04.1999 г., получено на 30.04.1999 г. с приложено искането на група народни представители, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д. № 6/99 г., относно Споразумението между Република България и Организацията на Северноатлантическия договор за транзитно преминаване през въздушното пространство на Република България на въздухоплавателни средства на НАТО в рамките на операцията "съюзна сила".

След станалите разисквания Комисията прие с 11 гласа "за" и 6 "против" следното

С Т А Н О В И Щ Е

Искането за обявяване на несъответствие с Конституцията на Споразумението между Република България и Организацията на Северноатлантическия договор за транзитно преминаване през въздушното пространство на Република България на въздухоплавателни средства на НАТО в рамките на операция "Съюзна сила" е неоснователно.

1. Това споразумение не е първичен международен договор. То е сключено в изпълнение Споразумението между страните-членки на НАТО и страните, участващи в инициативата "Партньорство за мир", между които е и Република България и по-специално на Споразумението относно статута на техните въоръжени сили и Допълнителния протокол към него, ратифицирани със закон, приет от 37-то Народно събрание на 5.04.1996 г. - ДВ, бр. 33/1996 г. и ДВ, бр. 121/1997 г. В това споразумение е записано изрично:

“Имайки предвид, че въоръжените сили на една държава - страна по това споразумение, могат да бъдат изпратени и приети на територията на друга страна по договореност.”

В съгласие с това споразумение Република България и НАТО конкретизират с предлагания за ратификация Договор условията за преминаване през въздушното пространство на Република България на въздушни сили на НАТО. Никой до сега не е оспорил конституционносъобразността на първичното споразумение, а докато то е валидно не може да се оспорва конституционносъобразността и на вторичното споразумение.

2. Съвсем необосновано е и твърдението, че със споразумението се нарушава суверенитета на българската държава. Конституционният съд вече взе становище по този въпрос с Решение № 6 от 22.04.1999 г. по к.д. № 5/99 г., където е казано изрично:

“Самата Конституция в чл. 85, ал. 1, т. 1 и чл. 100, ал. 5 изрично допуска сключването на военен съюз между България и друга държава, задължаващ договорящите се държави към уредено в договора сътрудничество. **Това съвсем не означава, че Република България ще се откаже от своя суверенитет. Точно обратното - такъв военен договор е средство за защита на нейния суверенитет и национална сигурност.**”

3. Съвсем произволно се твърди, че с приемането на това споразумение Република България се ввлича във война със Съюзна република Югославия. В споразумението изрично е казано, че български въоръжени сили няма да вземат участие във военните действия.

82

Министерският съвет в изпълнение на своите правомощия по чл. 105 и 106 от Конституцията на Република България е сключил Споразумението за разрешаване транзитно преминаване през въздушното пространство на Република България на въздухоплавателни средства на НАТО при точно определени в него условия, ред и срок. Това споразумение е внесено за ратификация в Народното събрание, по който начин въпросът е отнесен за решаване от единствения конституционно оправомощен орган.

Несериозно е твърдението, че Народното събрание не е консултирано по водените преговори и съдържанието на споразумението. Съвсем естествено е, че един сложен колективен орган не може да участва в международни договори. Народното събрание обаче е властно да ратифицира или да откаже ратификацията на договора. По този начин именно то упражнява своите конституционни компетенции.

1.05.1999 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

КОМИСИЯТА:

/Светослав Лучников/

